

Mål C-299/99

Koninklijke Philips Electronics NV

mot

Remington Consumer Products Ltd

(begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal
(England & Wales) (Civil Division))

”Tillnärmning av lagstiftning — Varumärken — Direktiv 89/104/EEG —
Artiklarna 3.1, 3.3, 5.1 och 6.1 b — Tecken som kan utgöra ett varumärke —
Tecken som endast består av en varas form”

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredra-
get den 23 januari 2002 I-5478
Domstolens dom av den 18 juni 2002 I-5490

Sammanfattning av domen

1. *Tillnärmning av lagstiftning — Varumärken — Direktiv 89/104 — Registreringshinder eller ogiltighetsgrunder — Saknar särskiljningsförmåga — Förhållandet mellan, å ena sidan, artikel 3.1 b—d och 3.3 och, å andra sidan, artikel 3.1 a (Rådets direktiv 89/104, artikel 3.1 a—d och 3.3)*

2. *Tillnärmning av lagstiftning — Varumärken — Direktiv 89/104 — Tecken som kan utgöra ett varumärke — Tecken som utgörs av en varas form — Bedömning av ett varumärkes särskiljningsförmåga — Kriterier — Godtyckligt inslag — Fordras ej (Rådets direktiv 89/104, artikel 2)*
3. *Tillnärmning av lagstiftning — Varumärken — Direktiv 89/104 — Registreringshinder eller ogiltighetsgrunder — Saknar särskiljningsförmåga — Särskiljningsförmåga genom bruk — Begrepp — Kriterier (Rådets direktiv 89/104, artikel 3.3)*
4. *Tillnärmning av lagstiftning — Varumärken — Direktiv 89/104 — Registreringshinder eller ogiltighetsgrunder — Tecken som består av en form som är nödvändig för att åstadkomma ett tekniskt resultat — Begrepp — Förekomsten av andra former som skulle göra det möjligt att erhålla samma tekniska resultat — Påverkar inte bedömningen (Rådets direktiv 89/104, artikel 3.1 e)*

1. När det inte föreligger hinder mot registrering av ett varumärke enligt artikel 3.1 b—d och 3.3 i rådets första direktiv 89/104/EEG om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, kan det heller inte föreligga något hinder mot registrering enligt artikel 3.1 a i direktivet på den grunden att varumärket skulle sakna särskiljningsförmåga.

rat skall innehålla något godtyckligt inslag. Kriterierna för bedömningen av särskiljningsförmågan hos tredimensionella varumärken skiljer sig inte från dem som skall tillämpas på andra kategorier av varumärken. Det enda som erfordras är att formen i fråga är ägnad att särskilja varumärkesinnehavarens varor från andra företags, och på så sätt uppfylla det grundläggande syftet att säkerställa varans ursprung.

(se punkt 40 samt punkt 1 i domslutet)

(se punkterna 48—50 samt punkt 2 i domslutet)

2. För att ha särskiljningsförmåga enligt artikel 2 i direktiv 89/104 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar erfordras inte att formen på den vara för vilken tecknet är registre-
3. När en näringsidkare är ensam om att tillhandahålla en produkt på marknaden kan en omfattande användning av ett tecken som består av en varas

form vara tillräcklig för att tecknet skall anses ha förvärvat särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 3.3 i direktiv 89/104 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, när dess brukande har lett till att en väsentlig andel av omsättningskretsen associerar formen till denne näringsidkare och inte till något annat företag eller uppfattar varor med det aktuella varumärket som härrörande från denne näringsidkare. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida villkoret i artikel 3.3 är uppfyllt utifrån specifika och tillförlitliga uppgifter, att säkerställa att prövningen sker med hänsyn till den uppfattning som en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsumēt kan antas ha, och att den berörda omsättningskretsens identifiering av produkten såsom härrörande från ett visst företag är ett resultat av att varumärket brukats som sådant.

(se punkt 65 samt punkt 3 i domslutet)

4. Artikel 3.1 e andra strecksatsen i direktiv 89/104 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar skall tolkas så att ett tecken som endast består av formen på en vara inte får registreras om det visas att de väsentliga särdragen i denna form endast är hänförliga till uppnåendet av ett tekniskt resultat. Detta gäller även om det kan visas att det finns andra former med hjälp av vilka samma tekniska resultat kan uppnås.

(se punkt 84 samt punkt 4 i domslutet)